

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Spremni za pustolovni spektakl

Stvarno doživjeti neko mjesto i zapečatiti sjećanje za uvijek znači provesti tamo sate ili dane, biti žedan i gladan, umoran ili nestrpljiv vidjeti što je iza sljedećeg zavoja. Puno je ljudi bilo na Velebitu, ali malo je ljudi stvarno bilo na Velebitu. I što si više u njegovoj divljini to te više veže i vabi nazad

Komarac mi se mota oko glave već sat vremena i ne mogu zaspati. Ne da ne mogu zaspati, nego sam na rubu živčanog sloma. Nervozno se preko Igora izvlačim iz kreveta i nadam se da će barem Zvonči veselo dočekati moje buđenje, ali i on spava snom pravednika. Izlazim van prije zore i šećem prema plaži. Ovo će biti dug dan.

Drveni putić uz more idealno je mjesto da se usidrim i pod jakom mjesečnom gledam Velebit. Volim jutro, ali ovo mi je nekako krenulo krivo i ne mogu pronaći mir iako je sve oko mene tiho. Opet moji nezahvalni demoni. Nema mi druge nego vratiti film unazad i malo bolje shvatiti gdje sam. Jučer smo cijeli dan proveli na kajaku u moru mirnom kao zrcalo i gledali oštre detalje bijelih stijena koje su nas okruživale, dan prije sam pustila Igora u istraživanje samog, a ja provela dan uz knjigu, a dan prije toga smo proćakali 100 kilometara velebitskih putova na biciklu. Da nam je netko prošle godine rekao da ćemo organizirati pustolovnu utrku Svjetskog kupa, nasmijali bismo se. Pa kako je sve to krenulo?

Tisuću problema

U Istri smo živjeli par godina na prekrasnoj lokaciji i Igor je radio posao koji bi većini ljudi bio divan, ali on se u vinski svijet jednostavno nije uklapao. Alkohol, sirevi i zblizavanje pod promilima jednostavno nikad nisu bili naš đir. Koprcanje je trajalo neko vrijeme i koliko god sam ja uživala u istarskom životu, toliko je Igor iz dana u dan sve više blijedio. Odluku smo donijeli brzo i u kratkom vremenu se oprostili od sigurnosti koja nam je pružena. Znali smo da možemo preživjeti, pa makar i u šatoru i kupovina kampera se činila kao logično rješenje dok ne osmislimo život dalje. Kako to obično biva kad si slobodan za nove avanture, taman je u to vrijeme izašao poziv za uvođenje sudaca u pustolovne utrke svjetskog ranga i nagovorila sam Igora da se prijavi. Ako je netko stvoren za taj posao, onda je to on. Pustolovke su ono na čiji se spomen Igoru zacakle oči, a predstaviti Hrvatsku kao pustolovnu destinaciju oduvijek je bio njegov san. Par mejlova, skype razgovora i Igor je odabran za suca Svjetskog prvenstva

u Americi. Tjeram ga na put samog, jer to su ipak njegovi čudaci i ja bih mu samo bila nepotrebno sklonište. Nadala sam se da će pronaći sebi slične i bila sam u pravu. Svojim odlukama i potezima na utrci pokazao je da živi i razumije pustolovke, pa je nedugo nakon toga došla i ponuda da i sam organizira jednu od utrka sljedeće godine. Gdje? Kad? Kako? S kojim sponzorima? Tisuću je problema koji s ovom mogućnošću dolaze, ali iz iskustva znam da je najbolje baciti se u vatru, a onda smišljati što ćemo dalje.

U ekipu ulazi Daniel Lacko kao naš PR menadžer, s obzirom da smo nas dvoje introverta nesposobna za prevelike odnose s javnošću, i slagalica polako počinje poprimati oblik. Zadarska nas je županija podržala i postala domaćin ovog događaja, a ubrzo se pridružila i Hrvatska turistička zajednica. Sumnjičavom i skromnom Igoru sve je to zvučalo predobro da bi bilo istinito, ali zato sam tu ja da ga natjeram da ne razbija glavu stvarima na koje ne može utjecati i krene spremati pustolovni spektakl o kojem je sanjao. Jedan od glavnih razloga zašto smo se ove zime i uputili na pustolovku u Australiju je da ja doživim kako utrka tog ranga izgleda i upijem iskustvo koje mi se nudi.

Pokusni kunić

Dani se i jutro mi više nije tako teško. Malo su me ova razmišljanja otrijeznila. Staza za "Adventure Race Croatia" je već skoro spremna i najveći nam je problem što je sve toliko lijepo da nam je žao što će neke dijelove natjecatelji proći noću. Zasad imamo prijavljenih 20 četveročlanih ekipa iz deset zemalja i mjesta imamo još samo za deset. Ove ćemo se godine morati limitirati na 120 natjecatelja jer je jednostavno nemoguće

naći 60 identičnih jakaka potrebnih za ravnopravnu borbu. Također ćemo morati osigurati kamione koji će po teškim cestama natjecateljima dostavljati bicikle i opremu i već polako krećemo u računice koliko će trebati najbržima, a koliko najsporijima za svaku dionicu. Pustolovne su utrke toliko kompleksne da je lakše smijati se nego plakati kad staviš na papir na što sve treba paziti. I svaki put kad zabrinuto zaglibimo u nekoj kompli-

kaciji, odlazak na teren nas resetira i vrati onaj osjećaj zašto ovo sve radimo. Ti malo korišteni putovi, pogledi koji oduzimaju dah, mirne i nemirne vode, visoke stijene i duboke vrtače... kakav će to biti gušt podijeliti sa svima. Raditi stazu je toliko uzbudljivo da bih najradije svima rekla kuda će utrka ići, ali to mora ostati tajna do samog početka, do onih par sati prije starta kad se svima predaju karte i kad ih se pušta u njihovu pustolovinu. Ja sam zapravo odličan pokusni kunić za Igorovo trasiranje. Na većini lokacija nisam nikad bila i svaki odlazak na trasiranje za mene je čudo. To uglavnom izgleda tako da je Igor lica bez ikakvih naznaka emocija, a ja lajem i vičem svakih par sekundi od oduševljenja. Čak i onda kad padnem s bicikla jer zaboravim iskopčati pedalu i onda kad više nemam snage hodati jer pada mrak i mi smo na terenu ostali pet sati duže nego je bilo planirano. Neke lokacije i poglede jednostavno moraš zaslužiti.

Stopljena s prirodom, daleko od svega, prisjećam se slučajnih izleta u kojima bi me netko doveo autom na neki pogled i ostavio da malo slikam. I da, lijepo je vidjeti nešto, bolje išta nego ništa, ali to nije to. Stvarno doživjeti neko mjesto i zapečatiti sjećanje zauvijek znači provesti tamo sate ili dane, biti žedan i gladan, umoran ili nestrpljiv vidjeti što je iza sljedećeg zavoja. Puno je ljudi bilo na Velebitu, ali malo je ljudi stvarno bilo na Velebitu. I što si više u njegovoj divljini to te više veže i vabi nazad.

"Igore, daj se pliz probudi, već sam čamim tu i borim se s komarcima, ajmo se malo provozati i pogledati što tu još ima prije nego krenemo doma."

kalendar

LIPANJ

Bale-Valle outdoor festival

8. - 10. lipnja

Bale
Prvi će vas dan osvježiti 10 km duga večernja atletska utrka, drugi dan na programu je pustolovna utrka "Infinitus adventure race", a treći dan je brdski biciklistički maraton

Umag night run

9. lipnja

Umag, Stella Maris
Start: 21.30 sati
Utrke na 5 km, 10 km i Kids Run

Štriga! Istrian rogaine challenge

16. lipnja

Buzet
Rogaining je orijentacijski sport na duge staze, uključuje strategije kretanja i navigaciju između kontrolnih točaka koristeći razne tipove

zemljovida. Timovi mogu imati između 2 i 5 članova

Jug na dva kotača

16. lipnja

Šišan
Rekreativna biciklistička vožnja

Istralandia run & slide

23. lipnja

Brtonigla, Aquapark Istralandia
Zabavna utrka
Trči se 5 km kroz kompleks vodenog parka i okolnim stazama, no pravo iznenađenje slijedi na cilju. Najveća novost ove godine je dječja utrka.
Prijave: do 15. lipnja
Kotizacija: 100 kuna odrasli, 50 kuna djeca

SRPANJ

Marići trail

21. srpnja

Marići (Kanfanar)
Trail utrka

Utrke Marići trail u večernjim satima 21. srpnja, u dužini od 5 ili 10 km, bit će pravi doživljaj za vas

MTB Radini

22. srpnja

Radini (Brtonigla)
18. ljetna biciklijada
Ruta vijuga okolicom Brtonigle i priobaljem sjeverozapadne Istre, duga je oko 30 kilometara i kreirana tako da sudionici upoznaju svu raznolikost lokalnog kraja

Rekreativna biciklijada

28. srpnja

Kanfanar
Popularna dječja biciklistička rekreativna manifestaciju u povodu tradicionalne pučke fešte Jakovlja. Staza je duga 10 km, vozi se asfaltiranom cestom. Prijave se vrše putem e-adrese grafika@pu.t-com.hr ili neposredno prije početka biciklijade